

o Twoich napomnieniach. Jestem roztropniejszy od starców, bo zachowuję Twoje postanowienia. Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki, aby słów Twoich przestrzegać. Nie odstępuję od Twoich wyroków, albowiem Ty mnie pouczasz. Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa: ponad miód dla ust moich. Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej. Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce. [Ps 119, 97-105]

5. CONTEMPLATIO – KONTEMPLACJA

Po zakończeniu modlitwy trwaj w milczeniu przed Bogiem. Rozkoszuj się obecnością Jezusa, ciesz się Jego zażyłością. W każdej głębokiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Nie jest to owoc jakichś specjalnych łask, ale raczej przyzwolenie na działanie w nas Ducha Bożego i świadomość, że wszystko jest darem darmo danym.

6. ACTIO – DZIAŁANIE

Medytacja słowa Bożego ma przynieść owoc w twoim działaniu. Konkretnym postanowieniem rodzącym się z modlitwy może być nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z czytania. Możesz wybrać sobie jakieś słowo, frazę czy werset, które będziesz powtarzać i wracać do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu przestrzeń do Jego działania, aby przemieniał cię swoim słowem, które samo z siebie wydaje owoc.

Opracowanie: ks. Szymon Kiera

XIII TYDZIEŃ BIBLIJNY, 18-24 kwietnia 2021

Lectio Divina

Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma [Łk 24, 45]

1. PRAEPARATIO – PRZYGOTOWANIE

Rozpocznij swoją modlitwę od wezwania Ducha Świętego. Proś Go, aby pomógł ci w skupieniu wejść w słuchanie słowa Bożego i by oddalał od ciebie wszelkie rozproszenia. Przyzywaj Jego opieki, byś z uwagą i zrozumieniem czytał tekst natchniony i byś w duchu wiary potrafił rozpoznać w nim głos mówiącego do ciebie Boga. Módl się, by pozwolił ci do głębi rozważyć w sercu te fragmenty tekstu, które szczególnie cię poruszą. Proś, aby wzbudził w tobie słowa szczerej modlitwy i oddania Bogu wszystkich wewnętrznych doznań, jakie przyniesie ci kontemplacyjne zatrzymanie się nad rozważanym słowem. Niech oświeca twój umysł i obdarza cię łaską życia tym, co przyjąłeś w podarowanym ci słowie.

2. LECTIO – CZYTANIE

Tekstem zaproponowanym do rozważenia na ten tydzień jest 24. rozdział Ewangelii według świętego Łukasza. Rozpoczynając jego lekturę przyjmij postawę słuchacza: czytanie słowa Bożego winno odbywać się ze świadomością tego, kogo się słucha. Tą żywą osobą przemawiającą do ciebie jest sam Jezus Chrystus. Powoli i z wielką uwagą czytaj kolejne zdania, aby w twoje serce zapadło to, co chce ci przekazać Bóg za pomocą biblijnego tekstu. Pamiętaj, że nie chodzi o to, by pomnożyć swoją wiedzę, ale by spotkać Boga w Jego słowie.

Lekturę możesz podzielić na kilka fragmentów, które będziesz rozważać w kolejnych dniach. W pierwszej części zapoznaj się z historią kobiet i uczniów znajdujących pusty grób Jezusa (w. 1-12). Drugim etapem lektury może być epizod opowiadający o uczniach, którzy w drodze do Emaus spotykają Zmartwychwstałego (w. 13-35). W trzeciej części zgłębiaj opis ukazania się Jezusa przestraszonym apostołom w Jerozolimie (w. 36-49). Ostatnim etapem lektury będzie fragment o pożegnaniu z uczniami i wniebowstąpieniu Pana (w. 50-53).

Przeczytaj kolejne fragmenty raz, a następnie powtórz tę czynność wiele razy, nawet na głos, jeśli masz taką możliwość.

3. MEDITATIO – ROZMYŚLANIE

W tej części modlitwy chodzi o poszukiwanie smaku czytanego słowa. Medytując nad tekstem natchnionym, badaj jakie poruszenia rodzą się w twoim sercu. Spróbuj otworzyć swoje wnętrze i konfrontować treści biblijne z tym, co przeżywasz.

W postaciach uczniów, którzy spotykają się z Jezusem Zmartwychwstałym zobacz siebie i swoje reakcje. Przyglądaj się kobietom, które przychodzą do pustego grobu: wczuj się w ich bezradność oraz lęk przed tajemnicą, której nie są w stanie pojąć. Patrz na Piotra badającego uważnie grób Jezusa i leżące w nim płótna: zastanów się jak wielkie jest zdziwienie apostoła. Rozmyślaj nad tym, co przeżywają dwaj uczniowie uciekający do Emaus: ich serca są pełne strachu, ale też goryczy i zawodu. Wsłuchaj się w ich rozczarowanie, gdy rozmawiają o tym, czego spodziewali się po Jezusie. Patrz, jak

odmieniają się ich serca podczas wędrówki z wyjaśniającym im Pisma Jezusem, jak eksploduje w nich radość, gdy rozpoznają Go przy łamaniu chleba. Spróbuj wejść w uczucia apostołów zebranych w Jerozolimie: obserwuj ich trwogę i zmieszanie, patrz jak pełni są zdumienia i jak wiele wątpliwości budzi się w ich sercach. Obserwuj jak Jezus oświeca ich umysły i uzdalnia do misji. Towarzysz im, gdy z radością oddają Mu pokłon i błogosławią Boga w świątyni.

4. ORATIO – MODLITWA

Na tym etapie medytacja przechodzi w modlitwę, która spontanicznie rodzi się w sercu po rozmyślaniu nad słowem Bożym. Opowiedz teraz Jezusowi o poruszeniach, jakie wywołał w tobie czytany i rozważany tekst. Biorąc wzór z uczniów podziel się z Panem tym wszystkim, co sprawia, że czujesz się bezradny. Otwórz przed Nim swoje wnętrze i w szczerej rozmowie przedstaw Mu czego się lękasz, co cię rozczarowało, czego nie rozumiesz. Jezus chce usłyszeć, co cię trapi. Może masz do Niego jakieś pretensje, że zawiódł twoje oczekiwania? Przedstaw też Panu wszystkie swoje lęki: czym się niepokoisz, od czego starasz się uciec? Opowiedz otwarcie o swoich wątpliwościach, także tych, dotyczących wiary.

Wszystkie te poruszenia podsumuj modlitwą prośby, aby Zmartwychwstały Jezus rozpałił twoje serce słowem Bożym i by oświecił twój umysł na zrozumienie Pisma.

Módl się słowami Psalmu:

Jakże miłuję Prawo Twoje: przez cały dzień nad nim rozmyślam. Twoje przykazanie uczyniło mnie mędrszym od moich wrogów, bo jest ono moim na wieki. Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą, bo rozmyślam